

[Korsgaard.]

Kurs omkring 98½. Ministeren maa nære en forbavsende Tro paa, at naar Obligationer er udstedt, om jeg saa maa sige, i Kraft af en Lov, skulde de være mere tiltrækkende end ellers. Det bliver sikkert en helt anden Kurs, der bliver Tale om.

Derfor har man sikkert Ret til at sige, at den effektive Rente, der bliver Tale om, bliver i alt Fald meget høj. Om det saa kan siges at være en god Handel for begge Parter, baade den, der faar Pengene, og den, der skal af med Pengene, kan man diskutere om. Jeg tror, det for saa vidt bliver en god Handel for den, der faar Pengene, idet han nemlig faar dem, men faar dem paa meget dyre Betingelser. Og omvendt bliver det for saa vidt en god Handel for de andre, som de faar en høj Rente. At de saa senere faar deres Penge, maa man da haabe.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Hansen: Jeg takker igen den højtærede Minister, fordi han vil retlede mig. Ministeren siger med Gys i Stemmen, at jeg skal holde mig for god til Bravader. Jeg vil særlig takke for, hvad Ministeren fremførte med Hensyn til hans Stilling til Kapitalmagten og hele Rentespørgsmaalet i Forbindelse med Laanetrangen og alt, hvad dertil hører. Naar den højtærede Minister saa stærkt understreger, at han ikke vil være med til nogen som helst Støtte til Kapitalmagten, maa jeg tage det som Udtryk for, at Ministeren vil sige fra, naar der bliver Tale om Told, for Told er nemlig den mest effektive Støtte for den Kapital, som er anbragt i toldbeskyttede Industrier. Jeg maa altsaa tage det som Udtryk for, at Ministeren vil sige fra og ikke gaa Toldvejen som de Konservative, for der er ikke saa forfærdelig megen Forskel, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard vil mene. Uvenskabet er slet ikke større end, at vi har set baade Paaskeforliget, som strandede, og nu et Forlig, som vil blive meget værre, om Told.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): De ærede Ordførere har stadig denne usalige Trang til at tale om alt muligt andet end det, som foreligger. Nu vil det ærede Medlem Hr. Hans Hansen pludselig indlede en Told Diskussion med mig Kl. halvfire om Eftermiddagen. Men det bliver der ikke noget af. Naar de ærede Medlemmer Hr. Korsgaard og Hr. Elgaard ustandselig søger

at komme ind paa storpolitiske Emner, vil jeg sige, at det kan der heller ikke blive Diskussion om i Dag. Hvis de ærede Medlemmer var klar over Situationen, vilde de vide, at der i Øjeblikket ikke er nogen her i Salen, som interesserer sig for at høre om Storpolitik. (*Elmqvist:* Jo, vi gør). Naa, jeg hører, at det ærede Medlem interesserer sig derfor. Men vi maa holde os til det, som foreligger. Det er det interessante.

De to ærede Medlemmer har overhovedet ikke været inde paa selve det Spørgsmaal, som Lovforslaget angaar. Det, de siger, er Udenomsværk altsammen. Det er Talen udenom fra først til sidst, og derunder en Række mærkelige Selvmodsigelser. Det ærede Medlem Hr. Elgaard synes at mene, at der er en Modsætning mellem min Udtalelse nu: at der er Bolignød, medens jeg i min Fremsettelsestale havde sagt, at Standsning af Byggeriet *truede*. Er det et Udtryk for, at det ærede Medlem tror, at Bolignød og Standsning af Byggeriet er det samme? Der kan jo være en stor Bolignød, selv om der bygges. Spørgsmaalet er, om der i Dag bygges nok, og om der tidligere er bygget nok. Forholdet er dette, at her i København er der selvfølgelig Bolignød i det Øjeblik, der i en saadan By kun er nogle faa Hundrede ledige Lejligheder. Med Hensyn til Byggeriets Standsning er det klart, at hvis man bærer sig fornuftigt ad, maa man forberede det nye Byggeri, inden det gamle helt er holdt op.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard mente, at Huslejen nødvendigvis maatte gaa ned under en Prisfaldsperiode. Ja, det burde den, men saadan er det desværre ikke altid. Der er det sørgelige med Huslejen i en stor By, at den i saa høj Grad kan blive en Monopolpris. Man kan meget vel tænke sig under nedadgaaende Priser, at Lejen, paa visse Typer af Lejligheder i hvert Tilfælde, vil kunne stige, simpelt hen derved, at den Monopolstilling, Grundejeren har, kan han benytte til at tiltvinge sig en større Del af hver enkelt af Borgernes Indtægter. Det er den Fare, vi staar overfor, og der kan ikke være Tvivl om, at hvis det lykkes Venstre at faa alt Byggeriet standset, vil en stigende Leje paa en Række Omraader komme i Løbet af et eller to Aar.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde, at min Politik synes at være paa alle Omraader blot at mase paa, saa gik det hele af sig selv. Nej, min Politik er, at Formaalet er overfor en Krise saa vidt muligt at holde Normalvirksomheden oppe. Det, der er det fortvivlede ved den nuværende økonomiske Situation, er, at den normale Ud-